

Dopisi.

Iz Gorice. (Gosp. dopisniku „iz hribov“ o zvonovih*) Tako! — Sedaj, ko je inel g. dopisnik „iz hribov“ prosto besedel cele tri mesece, ko je povedal v petih dopisih vse, kar je vedel in cesar ni vedel, ter je moral vsled tega popravljati dopis z dopisom, govoriti o stvareh, katere prisstojajo zvonomu kot zajen bohen, pokladati mi v usta besede, katerih v mojih dopisih ni bio, oporekati sam sebi, da mu ni posla snov, sedaj — menim — ko so se „Socini“ citaci nekaj odpočili od tega neubranega „zvonjenja“, prisel je čas, da se oglastim tudi jaz.

Ako pa hočem g. dopisniku sploh kaj odgovoriti, kreniti moram žal zdaj pa zda s stvarne poti, katera jedina nas more privesti do smotra, ki sem si ga zastavil v svojih dopisih. Gsp. dopisnik namreč ni strokovnjak v zvonstvu — to priznava sam. Ako bi jaz vedel, da so čitali dopise „iz hribov“ le možje, ki znajo sami nekaj misliti o tem, v čemer „ni strokovnjak“ gosp. dopisnik, ne odgovarjal bi mi niti besedice; ker pa venu, da je med čitatelji marsikdo v zvonstvu nepravilno, kogar ategome ti dopisi le begati, zato se jutri (dopisom) moram upreti z vso motjo.

Svoje stališče nasproti zvonomu, nasproti občinam in g. Samassu sem pojasnil v izjavi („Printuore“ št. 21). To sem storil, ker sa pod zagovaranjem občne blaginje skrivoval danes navadno žal le osebine koristil ter nam je vsled tega vsek goreč zagovornik splošnih koristil nekaj sušljiv; 2. ker je hotel neki gospod — ni treba, da ga imenujem — moje delovanje uničiti, obrekuje me podkupljivost in sebičnost; 3. ker so si čitatelji iz prvega dopisa „iz hribov“ z ozirom na gorenje l. točko prav lahko izlučili slabu innenje o mojem delovanju, Nauk o glavnem načelu pri tolmačenju pomena besed* („Soča“ št. 47.) naj si hrani torej g. dopisnik za drugo priliko; kajti njemu je tako znano kot meni, da zna spremo pre posredno vdahnil celemu stavku kako misel, katere se ne da neposredno skrivati iz posameznega odstavka, odlomka ali ...ka. To potrjuje nehotič g. dopisnik sam v nadaljevanju istega dopisa. Da, že več! Misel, katero jo za celo prvi dopis skrivil in proti kateri sem se jaz v izjavi zavaroval, to misel izraža v tem (petem) dopisu kar očito, združuje dva stavka iz moje izjave, ki si nista oddaljena le po prostoru, ampak različna tudi glede na to, da izraža vsak razmerje moje osebe z drugo (ne isto) osebo. V prvem odstavku izjavljam: „A za vse to (namreč povzročanje pri nakupu glasovirov in harmonijev, in za preiskovanje novih zvonov) nisem prosil, ne zahteval, ne prejet* niti krajcerja, če tudi se mi je honorar za to ponujal in sili.“

Mislimo, da „Socini“ čitateljem je zdaj dovolj jasno, kakšne težnje goji „Pr. L.“ Po jedni strani joče, kako je ljudstvo zanemarjeno in potrebuje „podluka“, po drugi strani pa pravi, da bo branil, zagovarjal „rodoljube“, ki so dozdaj le sebe iskali. Da je treba ljudstvo učiti, ker je zanemarjeno, to vemo tudi mi. Kdo je pa krit zanemarjenosti, o tem pa „Pr. L.“ prav pridno molči. Ali tega ni treba s pisanjem storiti nego tudi z deljanjem, to je, podpirati je treba prave rodoljube, ki so že začeli in to delati. Zato bode treba take zastopnike izbrati, ki bodo po dejeli hodili, volilec učili, jih vspodbujali k umernemu gospodarstvu, in razpravljali politična in gospodarska uprašanja. Za ta posel pušči oni „rodoljubi“, kateri bode branili „Pr. L.“

Se veliko bi lehko očitali „Pr. L.“ in marsikje se bi nasli protislovja in nedoslednosti, toda za enkrat naj zatočea. Mi bi list pustili pri miru, če bi vedeli, da se je vse pisalo le vsed pomote ali pa nespretnosti v javnem življenju. Ker pa se nam zdi, da je vse le premisljeno in da je pri tem listu skrivna ruka dobro znana že od l. 1889, zato smo le članke posvetili. — Če gospodje tako pišejo iz nevednosti, je bolje, da vse skupaj pustijo, ker niso za politiko. Dozdaj vsaj so pokazali, da niso za javno življenje. Ako je kdo akademično izobrazen, ne sledi že iz tega, da je tudi za praktično politiko. Ni vsak za vse. S takim postopanjem se veliko bolj skoduje dobri stvari, kakov koristi. Odprite, gospodje, „Rimski Katolik“ od leta 1891. str. 74. Tam beremo: „Iz politika, kateri je teoretično izomikan brez izkustva, se porodi fantasti; njegovi načrti so nepravilni, ker se ne zlagajo z dejansko obstoječimi razmerami, njegovo politikovanje ostane neplodno, ker on sicer uči, kako bi moral biti, a ne zna sveta kje in kako prijeti, da bi ga preoblicil po viših nazorih...“ H koncu Vam svetujemo, da zapisite globoko v sreč besede Horace: „Sumite materiam vestris qui scribitis aequam viribus et versate diu, quid ferre recusent, quid valeant humeri.“

* Vašega dolgega odgovora smo se ustrasil. No upamo, da s tem bo vendar enkrat konec te polemike.

**) V dodatku k izjavi („Soča“ št. 49.) napis.

govornik po tujnikovem poročilu pri zadnjem občnem zboru „Sloga“ posebno to podarjal, kar pa ni „Pr. L.“ ugajal. Da je imel oni gospod prav, razvidno je tudi iz „Slovenca“ št. 291. od dne 20. decembra v članku: „Društva in shodi“. Tu beremo: „Nedelja za nedeljo naj po raznih krajih pohitite govorniki njihovi pripravljati organizacijo v ljudstvu. Ne samo ob času volitev! Koder bo ljudstvo poučeno, tam ne bo treba nobene agitacije; pravo misljenje in prava volitev bo vzrasta same po sebi. Prvo dolžnost, da tako delujejo moj ljudstvom, imajo naši poslanci. S tem najbolj skrbijo za narod in za se. Ne bilo bi treba ob času novih volitev zopet iznova drugim napenjati vseh sil — zanje, če bi bili za časa kaj storili. Za vzgled naj si vzemelj dr. Šuherja, ki je v jednem letu imel več shodov pri svojih volilcih, nego naši poslanci celo dobo svojega mandata. Tudi tisti, ki mislijo vstopiti v javno poslansko službo, ki nameravajo kandidovati, se ne smejto tako batiti javnosti, kadar se često godi...“

Tako „Slovenec“. Najprvo moramo se izjaviti, da popolnoma soglašamo s „Slovencem“ v tem oziru. Ce se zopet vrneti na govor pri občnem zboru „Sloga“, moram reći, da prav to je površil g. župnik iz R. Ali ni žalostno, da leta in leta ne vidimo zastopnikov pred svojimi volilci? In vendar „Pr. L.“, katoliški list, ki pondarja odločnost, potrebo „podluka“, — nazivlje one osebe z „rodoljubi“, s „katerimi moramo biti varčni.“

Mislimo, da „Socini“ čitateljem je zdaj dovolj jasno, kakšne težnje goji „Pr. L.“ Po jedni strani joče, kako je ljudstvo zanemarjeno in potrebuje „podluka“, po drugi strani pa pravi, da bo branil, zagovarjal „rodoljube“, ki so dozdaj le sebe iskali. Da je treba ljudstvo učiti, ker je zanemarjeno, to vemo tudi mi. Kdo je pa krit zanemarjenosti, o tem pa „Pr. L.“ prav pridno molči. Ali tega ni treba s pisanjem storiti nego tudi z deljanjem, to je, podpirati je treba prave rodoljube, ki so že začeli in to delati. Zato bode treba take zastopnike izbrati, ki bodo po dejeli hodili, volilec učili, jih vspodbujali k umernemu gospodarstvu, in razpravljali politična in gospodarska uprašanja. Za ta posel pušči oni „rodoljubi“, kateri bode branili „Pr. L.“

Se pred dvajsetimi leti je pokojni dr. Ebin Costa z vso odločnostjo zagovarjal v kranjskem deželnem zboru z drugimi načinimi poslanci tako uredbo gimnazije, da se nekaj predmetov v vseh razredih ponuja v slovenščini. Kako odločeno je zavrnili rencgata Dežman, ko se je pri tem skliceval, da so preklicemo. Mogoče, da so zasluge skrite.

Kar pa z lepini imeni in lastovi pitati osebe, ki so dozdaj več skodovale kakor korisile, ni lepo, ni modro. Povsem krive nazore o „rodoljubju“ morejo zavladati, ko se osebe z „rodoljubji“ nazivljejo, ker niso.

Izkušnja zadnjih let prav nasprotno potrjujejo; oni „rodoljubi“ so boj zavirali nego pospeševali slovensko gibanje. Pravim rodoljubom se pustili niso ne do kakih odločenih činov, tako da vsak pojav, vsak korak je bil že v kalu zadušen. Dá, z večnim kramanjem, z nepristanim molčanjem, s tisoč obziri do labonstva so se odlikovali. Pokazali so oni „rodoljubji“, katere misli „Pr. L.“ zagovarjati, da so nesposobni za vsako resno delo, da jim ni drugega mar bilo, kakor čast, čes, ni smo poslanci. Naša samoupravna deželna korporacija na Starem Igru goriškim se ni ločila od navadnih občinskih zastopov, v katerih vsako leto enkrat se spravijo skupaj naši „komunski možje“ in rečejo „ja“, kadar jih župan upraša, ali so zadovoljni s predvajarki. Sklenjene postave so tako suhe, revne in prazne, da ni najti v njih kaj prida zrna. Dasi je bil delokrog onih „rodoljubov“ obširen, vendar je bilo njih delovanje tako majhno, da manjšega si ne moremo misliti. Sploh pa tudi ne vemo, kaj so „rodoljubi“ delali, ker nikdar si niso upali stopiti pred volilce, da bi obracunili. Prav zaradi tega je

z vzklicem na davčno silo sedanjih privilegiiranih stanov. — A tudi ta izgovor je jalov, ker se pri tem ozira zgolj le na direktno davke, prezirajo pa se popolnoma indirektni davki, ki so bogatejši in tudi obutevniji nego direktni in katere po ogromni večini nosijo tisti slojevi narodov, katerim se odrekajo ali pa vsaj skrajno omenjujejo vse politične pravice in vsled tega tudi vsako sodelovanje za povzdrigo narodnega blagostanja.

Od leta 1877. do leta 1892. narasli so v Avstriji indirektne davki od okroglo 227 milijonov na okroglo 314 milijonov, direktne pa le od okroglo 88 milijonov na okroglo 113 milijonov. Indirektne davki pomnožili so se torej v tej dobi za okroglo 87 milijonov, direktne pa le za okroglo 25 milijonov.

Glede reparticije indirektnih davkov pa je jedino pravilo merilo konsumacija po slovenih ljudstva (Classenconsumption) in to merilo nam kaže, da ogromno večino teh davkov plačuje brezpravni takozvani mali mož — Globoka plast nizkega in revnejšega prebivalstva nosi torej najtežje davčno breme, ne pa tista plitva zgornja plast mobilnega in nemobilnega kapitala, ki danes vlada v značilnosti koalicije. In vendar se naši koalicisci politiki osmelijo trditi, da tisti slojevi ljudstva, katerim odrekajo vse politične pravice ne plačujejo nobenega davka in da jim zatega-

delj ni prostora tam, kjer se gre za blagor in gorje narodov v gospodarskem oziru.

To je v nebo kričeca krivica in zategadelj se mora vsaka prava narodna stranka z vso odločnostjo potezati za to, da se naši kričeni volilni sistem reformira tako, da bo vsakemu delujočemu stantu dana priložnost,

da zastopa na merodajnem mestu svoje potrebe ter brani svoje interese.

V to svrhu je pa treba radikalne volilne reforme, opirajoče se na princip splošne volilne pravice in zategadelj je tudi slovenska narodna stranka z dušo in srecem za splošno volilno pravico in sicer tudi ne glede na nevarnost, če uategne taka reforma tu ali tam prouzroči narodni naši stvari v prvem sporetu kako dozdevno izgubo.

Skrbi nekaterih krogov, da se ne bi krivica plačevala zopet s krivico, kakor to zahteva v svojem srdcu merodajni socialisti, da zakonodajstvo ne bi polo iz jednega ekstrema v drugi ekstrem in da ne bi doslo do brezpravni slojevi prebivalstva preplačati vsi ljudi in politično udušiti sedaj izključno vladajočih stanov, skratka, da se tudi v tej stvari vzdrži pravica mera, tekr skribi bo lahko ustrez.

Na kak način naj se to uredi, ali po belgijskem vzgledu pluralnega sistema ali kakor je zahteval n. pr. zadnji dunajski konservativci, da po nekakem stanovsko-zadržnem

vamo mi, a goriški Lahi naj se v te redi ne mesajo, ker mi Slovenci njih po ničem ne upršamo!]

Taki slovenski spisi se vedje laškim odvetnikom toliko nevarne, ker na to sledi slovenske razsodbe in tudi upisi v zemljske knjige, ko je vendar pri tem sodišču laški uradni jezik.

(To je narekoval pa le skrajna zasepljenost in pomilovanja vredna zagrizenost do vsega, kar je slovensko. Čajje, ljudje božji. Pod sodni okraj goriški (mesto in okolica) spada le 16.959 Italijanov in 38.957 Slovencev — a tu pridejo goriški odvetniki v zidje z brezobrazno trditvijo, da slovenski jezik nima nikake pravice pri tem sodišču. Ali si je mogoče misliti večjo drznost? Skoraj trikrat več je Slovencev, a po njih mnemujem imajo Lahi in zidje vse pravice, mi pa nikač! Vsakemu Slovencu mora kri zavreti po zidu, ko čuje takri krvav razdaljenje. — Rojati, zapomnite si dobro, da goriški odvetniki tako brezobrazno bijejo v obraz zasim najbolj opravitenim željam in zahtevam.

Kaj so li gospodje dalje kvasilis o „krivicah“, ki se godje laškemu jeziku pri tem sodišču, bomo poročali prihodnjic.

Kranjski deželni šolski svet.

Iz Ljubljane (Izv. dop.)

Vedno jasneje je, da vlada le na to gleda, da zopet pridobi nemškultarstvo tisto veljavno na Kranjskem, takor je že imelo za vselej Auerspergovce. Naravnost se to ne kaže, temveč deluje se boj prikrit, kar je se bolj nevarno. V deželi... s šolskem svetu je že dosedaj bila kaj dvoimljiva narodna večina. To je bilo pokazalo posebno, ko je slo za razširjenje slovenskega učnega jezika za vse razrede gimnazije. Večina deželnega šolskega sveta je odklonila to zahtevo in se tako rekoč izrekla, da je slovenščina kot učni jezik v večjemu na nižji gimnaziji dobra, na višji pa mora ostati vse v blaženi nemščini, izmed dveh pleti ur slovenščine. (In tako može zagovarjata „Slovenec“ in „Prim. List“! Ur.) Načelostne pri vsem tem je pa, da velik del Slovencev na Kranjskem noče videti tega poniranja in se ne upa očitno ožigati takega postopanja samo zaradi nekaterih oseb. Narodna stranka je od nekdaj zahtevala, da naj se na vsej gimnaziji ponuja nekaj predmetov v slovenščini.

Ker se je doslej takoj malo rabila slovenščina pri teh sodiščih, zato je ona naredba toliko hujje zadele prebivalstvo, ki se je proti njej odločno uprl. A tudi nam [narednik odvetnikom] mora biti vsled tega jasno, da ona naredba ima namen, dati slovenskemu jeziku veljavov v deželi, nato da v deželi dovoliti murabu tudi pri sodiščih, česar ne zahteva ne pravice, ne potreba niti prebivalstvo. [Ljubi Slovenc, ali ste čuli? Torej naš jezik, ko smo vendar v veliki večini v deželi, nato se niti rabiti pri sodiščih! Goriški odvetniki vedo, da slov. jezika tam ni potreba, ker ga tudi vi ne zahtevate! Ali je mogoče izreči večjo noros?]

Ukaz prizivnega sodišča zastran dvojezičnih napisov in pečatov je dalje tem mordjanom kako revaren, kajti slovenščina se itak umetno nisljuje v urade, kjer ni potrebna in česar ne dovoljuje dosedanja običaj in zakon. [Ali je slovenščina potreba ali ne, tega goriški odvetniki ne bodo določevali. Slovenci smo tu in celo v veliki večini, zato se moramo le čuditi državnemu blebetanju, da se slovenščine v uradih ni potreba. Za goriške Lahe je seveda ni treba, a mi Slovenci se ne zmenimo za take bolečine svojih zagrizenih nasprotnikov, pa pa zahtevamo z vso odločnostjo, da se naš jezik spoštuje v vseh uradih.]

Posebno pa razburja goriške odvetnike, da se množje slovenske učnega, zapisnik, odloki in razsodbe pri — c. kr. okrajnem sodišču v Gorici — zlasti od spomladi l. 1894 [V tem grmu tici zajec! Čudno, da gospodje niso prišli kar z imeni na dan!] — Tu se pišejo slovenski zapisniki, dasi tega stranke ne zahtevajo. Tem ljudem torej še ne zadeva, da tudi pride Slovenc v sodišču in govoril slovenski! Od kdaj pa velja to, da Slovenci moramo še le posebe zahtevati, da sodnik naš slovenske besede tudi po slovensko zapiše? Dosti je, da naši ljudje govoril slovenski, a na to mora brez posebne zahtevate slediti slovenski zapisnik! To zahteva

Splošna volilna pravica — to je danes bojni klic vzbujajočih se, dosihob politično brezpravnih narodnih slöße, od rešitve tega uprašanja zavisa je v prvi vrsti tudi bodoča narodno-gospodarska konštitucija v Avstriji in zategadelj se tudi narod slovenski ne sme in ne more več odseginiti razmotrivanju tega uprašanja.

Naglasil sem že, da se nazivamo mi narodno stranko v najširšem pomenu besede in zategadelj tudi ne more biti dvoimljivo, kako stališče nam je načeloma zavzeté glede uprašanja volilne reforme. — To stališče izraženo je v kratkih besedah v toki peti resoluci.

„Narodna stranka“ obratil vso skrb? zlasti na uvedbo občne volilne pravice in pravico uredbo volilnih okrajev! *

Nase pritožbe glede volilne geometrije, s katero nas je svoj čas hoteli udusiti nemška vlada, so stare toliko, kolikor je stata avstrijska ustava in naša politična zgodovina v tem času nas uči, da bo teta pritožbam ustreči mogoče le z radikalno volilno reformo, kakor so vsi narodi avstrijski preko glav svojih nekolicin zastopnikov vedno glasneje zahtevalo. — In morda nima k malu kak avstrijski narod toliko zraka za tako zahtovo, kakor narod slovenski, morda ga ni naroda, kateremu bi bil tudi v političnem oziru tudi kapitalizem, kapitalizem, tegar he-

vilo, da je narodnjak, a vsekakor je dvoimljivo, da bi se veliko upal ustavljati nekaterim visokim gospodom. V

Književnost.

"Slovenska knjižnica" st. 34. obsega na 6 tiskanih polnih povest "Gardist" slovenega Svatopluka Čeha. Dobjanje povesti sega nazaj v l. 1848., ko je bila nakrat razglašena ustave, katero so pa napak imeli v nekem češkem zagorskem mestecu.

"Kažpot" izide kencem februarja, ker je zdaj največ prememb. Letos bodo vsi podatki se veliko bolj natančni nego lani. Nasteti bodo vsi tudi najmanj krajci in celo posamični deli vsake vasi. Poleg dežele Goriske bo obsegal isto takoj natančno tudi pol. okraja postojanski in logaški; drugo leto prideva tudi okraja radovljiski in kranjski, da bo knjiga v veliko korist vsem prebivalcem ob gorisko-kranjski meji. "Kažpot", dasi tako obširen, bo stal le 1 gld. 20 kr. Narocila sprejema naša tiskarna.

Narodna društva v županju, ki niso še poslala svojih podatkov, uljudno prosimo, da to čim preje storite, ako želite, da bo "Kažpot" tudi za vse povsem natančen.

"Koledar" za gorisko nadakofijo v l. 1895. izide te dni v naši tiskarni. Ta koledar se bo precej razlikoval od navadnih koledarjev, ker ti so brez izjemne jake napačni. Priredil ga je znani veščak v cerkevih rečeh in razložil je tudi razne praznike, poste in vzdržke takoj, kakor edino je pravilno. — Cena 20 kr. (kolek stane 6 kr.) Ta koledar bo dobro služil vsaki hiši. — Prav bi bilo, da bi se sosedje in znanci združili in skupno naročili.

"Matica Hrvatska" je že dotiskala knjige za preteklo upravno leto. V kratkem jih prično razpošiljati. To pot jih je tiskala v 12.000 izvodih. Člani dobé devet knjig, ki so za 40 tiskanih pol obsežnejše nego predlanskim. Točen sprejem knjig je odvisen od točno uplačevalnih prinosov, radi tega opozorja uprava "Matica Hrvatska" vse svoje poverjenike, da blagovoli dopolniti nabranu denar z imenom članov vred.

Knjigarna A. Zagorjan v Ljubljani je izdala dva liena koledarja, prvi stenski, cena s pošto 30 kr., drugi skladovni (blok), cena 60 kr.

Narodni koledar Hribarjev v Celju je letos izredno krasen. Tisek kar najbolj može biti, slike pa dovršene, da moramo delo na to stran le hvaliti. — Žal, da je zasele v to knjigo spis o dvornem svetniku Šukljeju, katerega smer ne moremo odbavati. — Cena eleg. vezanemu iztisu 1 gld.

"Popotnikov" koledar za slovenske učitelje 1895. VIII. leto. Sestavljen in založil Mihail J. Nerat. Maribor. Tisk tiskarni sv. Cirila. Str. 200. Ta koledar je star prijatelj slovenskih učiteljev. Mimo koledarske vsebine prinaša popolni imenik solskih oblastev, učiteljstv, ljudskih šol in nötelskega objeta po vseh slovenskih krajih. Urejen je spremno in okrašen s sliko ravnatelja mariborskega učiteljskega gosp. H. Schreinera. Bodti toplo priporen učiteljem, pa tudi učiteljicam.

Massangabe- und Zusehneide-Apparate, für Herrn- und Damen-Kleider jeden Körperbaues. Erfunden im Jahre 1885. von Martin Poveraj. Schneidermeister in Görz. Zum Selbstunterrichte verfasst und herausgegeben vom Erfinder. — Pod tem naslovom dobili smo te dne knjizico, katero je izdai naš g. Martin Poveraj, krojaški mojster v Gorici na Travniku. Ta knjizica ima natačne navode, kako se s tem, od c. kr. vlade privilegovanim strojem, meri in urezuje obleka za može in ženske. Ker nismo strokovnjaki v krojaštvu, prepustamo oceno knjizice onim, ki so temu večji. Vsekako pa upamo in smo trdno prepričani, da g. Poveraj s tem novim strojem zelo dobro ustrezne g. krojačem. V drugi izdaji te knjizice, katera izide tudi v slovenskem jeziku, priložene bodo tudi natančne slike tega novega merilnega stroja. G. M. Poveraju, našemu rojaku in vremenu rodoljubu, pa vesino obile sreče na njegovi novi iznajdi!

Vse razbite reči

stekleno blago, porcelan, lesene reči itd. lepi

Pfluss-Stauffer-Kitt

Steklenice po 20 in 30 nv. pri

Jos. Sturli, Gorica

trgovac s steklom.

Gostilna Antona Vodopivec

v Trstu

ulica Solitario št. 12

priporoča se rojakom iz Goriske in drugim Slovencem v Trstu, kajti v istej se točijo le pristna črna in bela vipavska in dornberška vina. Kubanja po ceni.

Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrob

"Red Stearn Linie" iz Antverpena

direktno v

New York & Philadelphijo

koncesionovana črta, od c. kr. avstrijske vlade Na uprašanja odgovarja točno: koncesijovan zastop

"Red Star Linie"

na DUNAJU, IV Weyringergasse 17 ali pri

JOSIP-U STRASSERJ-U

Stabureau & commercieller Correspondent der k. k. Staatsbahnen in Innsbruck

Slovenska knjižnica

se prodaja:

V Gorici: v tiskarni, pri Jeretiču in Pallichu; v Ljubljani: pri Zagorjanu, Gontiniju in Gerberju; v Trstu pri Jobakarnarju Lovrenčiču nasproti veliki vojašnici; v Kranju: knjigar Florjan; v Celovcu: knjigar Račniker na Novem trgu.

Knjigarna in prodajalnica papirja

J. Fallich v Gorici

priporoča ilustrirane in modne časopise in knjige vseh vrst. Dalje priporoča vseh pisalnih in solskih potrebiten po nizkih cenah.

V "Goriški tiskarni" je izšla brošura

Die

Predil-Tauern Bahn.

Str. 48.

Cena 30 kr.

Goriška Tiskarna

priporoča:

elegantne vizitnice navadne, zlati obreze, držalni robom in v narodnih barvah. Ima v zalogi tudi odgovarjajoče tavilne, zdebeljajoče listovni papir vsakovrstne velikosti — vse po zniženi ceni.

Vedno dobro obiskujena začinka za občinske, župne, solske in druge urade. — Sprejemljivo vsekoljuna napolnila spadajoča na popolno zavetljivost.

Ball-Seldenstoffe von 35 kr. bis 11. 14.65 per Meter — sowie schwarze, weisse und farbige HennebergSeide von 35 kr. bis 11. 14.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gewebt, Damast etc. ca. (240 verschi. Qual. und 2000 verschi. Farben, Dessine etc.) Porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. Selden-Fabrik G. Henneberg (h. u. k. Hoff.), ZÜRICH.

[4]

Naznanilo.

Podpisano podžupanstvo naznana, da se bodeta na Unci zopet odprla 2 semnja in sicer 17. januarja in prvi ponedeljek meseca sušca.

Prvi letosni semenj bode na dan sv. Antona t. j. 17. t. m.

Ker je Unci le 1/4 ure od železnicne postaje Rakov oddaljen in skoraj v središču med Cerknico, Postojno in Logatcem, sta omenjena semnja tako ugodna za prodajalce in kupce.

Podžupanstvo na Unci, dn. 4. jan. 1895.

Podžupan:

Fr. Gnezda.

Javna dražba.

Podpisani naznana, da bo dn. 28. januarja t. l. ob 10. uri predpoldne v GORJANSKEM javna dražba za podjetje prenovljenja tukajšnje cerkve.

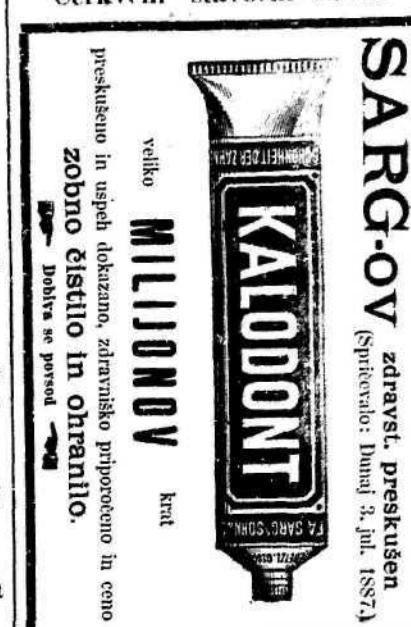
Stroški so preudarjeni na 11.174 gld. 32 kr. Prevdarek, stavbeni naris in dražbene pogoje si vsakdo lahko ogleda do dneva dražbe pri podpisu.

Pred začetkom ustnene dražbe je uložiti 5% varčina.

V Gorjanskem

3. Januarja 1895.

Cerkveni stavbeni odsek.

Saunig in Dekleva

Nunska ulica št. 16.

Zaloga vseh vrst sivalnih strojev. Sinjerjev stroj stane gld. 33 — 45 tudi gld. 70 torej po blagu je kup. Prodajata tudi dvokolice, lovske piške, samokrene (revolverje), kakor tudi vso lovsko pripravo.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljano in slasti pospešujejo in napenjanje odstranjuje ter milo raztopljuje.

Domäce sredstvo

Velika steklenica 1 gld. pada 50 kr. po posli 20 kr. več. Na vseh jih zavojnine je moja in dodana zakonito varovana varstvena znamka. Zaloge skoro v vseh lekarzah Avstro-Ugriske. Tam se tudi dobija.

Praško domäce zdravilo

To sredstvo posprejprav izhorno, je lakor svedetvo muške skrbnosti, stenje, zmenje čini lečenje rau ter poleg tega tudi plasti lečečina v skaličicah po 35 kr. in 25 kr. po posli 6 kr. več. Na vseh jih zavojnine je moja in dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloge

B. Fragner Praga st. 203-104, Mała strana, lekarna pri orlovi. Poštna razpoljalost vsaki dan.

Stev. 620 op.

Razglas.

Vsled razpisov prečasilitega varstva z dne 3. novembra in 6. decembra tekoč. leta 247 in 388 M. P. po vpisano ravnateljstvo javi naslednje:

I. S. I. januarjem 1895. plačevala bo hranilnica na nove vloge letne obresti po 3½ %.

II. Za stare vloge t. j. za zneske vložene do 31. decembra t. l. ostajajo za sečaj dosedanja odstotnina 4%.

III. Pri oddelku zastavnici, tologično se obresti zastavil s 1. januarjem 1895. Kr. oz. izjemne na 6%.

V Gorici, 22. decembra 1894.

Od ravnateljstva zastavnici in življnici zdravilne hranilnice.

Ravnatelj:

Konrad pl. Fabris.

Najčetnejša razpoljalost po življnici in posti na vse strani.

*****

Ribje olje

lekarne Cristofoletti

To pristno olje je izborna sredstvo pri primnim bolezni in prali splošni obnemoglosti.

bele 1 — gld.

Ribje olje z železom.

To olje se priporoča posebno neravninom in sibkim otrokom.

Cena steklenici 70 Kr.

Opomin. — Olje, katere dobivam naravnost z Norveškega, predno ga naliham steklenice, vselej kemički preščem, da morem svojim odjemnikom gačantovali pristne in zdravilnost.

Elizir iz Kine železa — Cristofoletti.

najbolje sodeljujoče sredstvo z ribjem oljem, je najbolje proti poškodbam krv.

Cena steklenici 60 kr.

*****

J. PSERHOFER'ja

Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice prije univerzalne kroglice

imenovane, zasluzijo slednje ime po vsej pravici, ker je v resnici tako mnogo bolezni, v katerih so to kroglice zares zvrstno utinkovale.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene in je malo obitelji, kjer bi ne imeli vsej malo zaloge tega izbornega domačega sredstva.

Mnogi zdravilci so priporočevali in priporočajo je kroglice kot domače sredstvo, vzhodni proti vsem bolezni, ki nastanejo v sled slabe prebave in sled obstrukcij.

Od teh kroglic stane 1 skaličica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitek s 6 skaličicami 1 gld. 5 kr., ce se poslije nefranjkovo proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprij vposljite denarni znesek, potem stane postno prosto posiljati 16 kr.

1 zvitek kroglice 1. gld. 25 kr., 2 zvitki 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitki 5 gld. 21 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (manj ko je den zvitek se ne more posiljati.)